

Tschechisch-deutsches Uraufführungskonzert

5.3. 20:00 Praha Atrium na Žižkově

6.3. 16:00 Brno JAMU

11.3. 18.30 Leipzig, Stadtbibliothek

12.3. 20.00 Dresden, projekttheater

Peter Graham: Trio

Alfred Holzhausen: Klaviertrio

Maline Euen: Wärmendes Licht in Staubschwaden

Luboš Mrkvička: Trio for Violin, Cello and Piano Part A

Neues Klaviertrio
Dresden

www.klaviertrio.net

Česko-německý koncert světových premiér

Programm/program

Luboš Mrkvička Trio for Violin, Cello and Piano, Part A (2022)
nar./geb. 1978

Maline Euen Wärme umhüllt von Staubschwaden (2024)
geb./nar. 1999

Pause - přestávka

Alfred Holzhausen Klaviertrio (2023)
geb./nar. 1974

Peter Graham Trio (2023/24)
nar./geb. 1952

Neues Klaviertrio Dresden/Nové drážďanské klavírní trio

Uta-Maria Lempert – Violine/housle
Matthias Lorenz – Violoncello/violoncello
Clemens Hund-Göschel – Klavier/klavír

5. 3. 2024 Praha – Atrium na Žižkově

5. 3. 2024 Brno – JAMU

11. 3. 2024 Leipzig – Städtische Bibliothek

12. 3. 2024 Dresden - projekttheater

Luboš Mrkvička

Luboš Mrkvička (1978) patří k předním představitelům své skladatelské generace. Od roku 2006 je pedagogem na katedře skladby HAMU v Praze, kde vyučuje skladbu a teoretické předměty zaměřené na kompoziční techniky hudby 20. století. Od roku 2006 též působí jako učitel skladby na New York University v Praze. Po třech letech studií na Státní konzervatoři v Praze ve třídě Bohuslava Řehoře studoval na HAMU u Milana Slavického a Marka Kopelenta (doktorát 2009). Během svých studií vedle řady různých kompozičních workshopů absolvoval studijní stáž na Royal College of Music v Londýně u Davida Sawera. Pohybuje se výhradně v oblasti čistě instrumentální hudby, píše pro různá nástrojová obsazení od sólových skladeb a malých komorních seskupení po velké orchestry. Stylově vychází z tradice strukturalistické, konstruktivistické avantgardy druhé poloviny dvacátého století. Jeho skladby jsou prováděny předními českými ansámblly specializovanými na soudobou hudbu (Ostravská banda, Brno Contemporary Orchestra, Berg Orchestra, MoEns), stejně jako světově proslulými ansámblly a sólisty (Klangforum Wien, Xasax Saxophone Quartet, Ian Pace, Satoko Inoue). V roce 2019 jeho skladba For Large Ensemble, Part D (objednaná Pražským jarem a poprvé uvedena souborem Klangforum Wien s dirigentem Basem Wiegersem) získala ocenění „Trochu nižší C4“ (nejlepší skladba zkomponovaná českým skladatelem v roce 2018).

(geboren am 18. Dezember 1978) Mrkvička unterrichtet seit 2006 am Kompositionsabteilung der Musikfakultät der Akademie der Darstellenden Künste (HAMU) und unterrichtet Komposition und theoretische Fächer, die sich auf kompositorische Techniken des 20. Jahrhunderts konzentrieren. Seit 2006 ist er auch als Kompositionslehrer an der New York University in Prag tätig. Nach drei Jahren in der Kompositionsklasse von Bohuslav Řehoř am Prager Konservatorium studierte er an der HAMU bei Milan Slavický und Marek Kopelent und promovierte 2009. Während seines Studiums nahm er an zahlreichen Kompositionsworkshops teil und absolvierte einen Austausch am Royal College of Music in London, wo er bei David Sawyer studierte. Er schreibt ausschließlich Instrumentalmusik, von Solo-Stücken und kleinen Kammerensembles bis hin zu großen Orchestern. Stilistisch steht seine Arbeit in der Tradition der strukturalistischen und konstruktivistischen Avantgarde der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts. Seine Musik wird regelmäßig von führenden tschechischen Ensembles aufgeführt, die sich auf zeitgenössische Musik spezialisiert haben (Ostravská banda, Brno Contemporary Orchestra, Berg Orchestra, MoEns), sowie von Ensembles und Solisten von Weltrang (Klangforum Wien, Xasax Saxophonquartett, Ian Pace, Satoko Inoue). Im Jahr 2019 erhielt sein Stück "For Large Ensemble, Part D" (beauftragt vom Prager Frühling

Festival und erstmals präsentiert von Klangforum Wien mit Dirigent Bas Wiegers) den "Trochu nižší C4" -Preis für das beste Stück eines tschechischen Komponisten im Jahr 2018.

Trio for Violin, Cello and Piano, Part A

Mezi skladateli čas od času slýcháme, že základním principem kompoziční práce je práce s kontrastem. Kolik škody a jaké množství otravných a zbytečných skladeb tato maxima napáchala! Skladatelé ji často chápou scestně, totiž jako zásadu, jejímž hlavním cílem je pomocí kontrastu bavit posluchače, udržet jeho pozornost, nenudit. Ohlédnou-li se zpět za svými skladbami, zdá se mi jakoby pro mne tento princip postupem času stále více a více ztrácel smysl. O co přitažlivější, než hromadění kontrastního materiálu pro mě vždycky bylo vzít do ruky pouze jedinou věc, koukat na ni, neuhnout pohledem a vydržet tak dlouho, dokud si neuvědomím, že před sebou vidím něco, co jsem do té chvíle ještě nikdy neviděl: ona věc se mi odhaluje z nové perspektivy.

Přibližně dvacetiminutové Trio pro housle, violoncello a klavír, část A v porovnání s mými staršími skladbami pracuje asi s nejvíce omezeným materiálem. Třebaže může chvilkami působit „kontrastně“, je to jen důsledkem různého uspořádání několika málo hudebních struktur, které se samy o sobě v průběhu skladby téměř vůbec neproměňují. Výchozím nápadem skladby neboli tím, co mi dovolilo spatřit onu věc z pro mne dosud neviděného úhlu, byla představa hudby, která zní ve třech různých polohách, přičemž v dané

Gelegentlich hören wir von Komponisten, dass das grundlegende Prinzip kompositorischer Arbeit der Umgang mit Kontrasten ist. Welchen Schaden und welche Menge an ärgerlichen und unnötigen Kompositionen hat dieses Prinzip verursacht! Komponisten verstehen es oft falsch, nämlich als ein Prinzip, dessen Hauptziel es ist, den Zuhörer zu unterhalten, seine Aufmerksamkeit zu halten, nicht zu langweilen. Wenn ich auf meine eigenen Kompositionen zurückblicke, scheint es mir, dass dieses Prinzip im Laufe der Zeit für mich zunehmend seine Bedeutung verloren hat. Was für mich immer attraktiver war als das Ansammeln kontrastierender Materialien, war, nur eine Sache in die Hand zu nehmen, sie zu betrachten, nicht wegzuschauen, und auszuharren, bis ich merke, dass ich etwas vor mir sehe, das ich noch nie zuvor gesehen habe: Diese Sache offenbart sich mir aus einer neuen Perspektive. Das etwa zwanzigminütige Trio für Violine, Cello und Klavier, Teil A, arbeitet im Vergleich zu meinen älteren Kompositionen vielleicht mit dem begrenztsten Material. Obwohl es manchmal "kontrastierend" erscheinen mag, ist dies nur eine Folge der unterschiedlichen Anordnung einiger musikalischer Strukturen, die sich selbst im Verlauf der Komposition kaum verändern. Die

poloze vždy koresponduje s vlastní dynamickou hladinou a zároveň pulzuje v jiných rytmických hodnotách: hudba v hluboké poloze v **fff** pulzuje v triolách, hudba ve střední poloze v **mf** pulzuje v šestnáctinách, a konečně hudba ve vysoké poloze v **pp** pulzuje v kvintolách. (L. M.)

anfängliche Idee der Komposition, oder was mir erlaubte, diese Sache aus einem bisher ungesehenen Blickwinkel zu betrachten, war die Idee von Musik, die in drei verschiedenen Registern erklingt, wobei jedes Register seinem eigenen Dynamikniveau entspricht und in verschiedenen rhythmischen Werten pulsiert: Musik im tiefen Register in **fff** pulsiert in Triolen, Musik im mittleren Register in **mf** pulsiert in Sechzehnteln, und schließlich pulsiert Musik im hohen Register in **pp** in Quintolen.

Maline Euen

wurde 1999 in Hamburg geboren. Mit sieben Jahren bekam sie ihren ersten Geigenunterricht bei Lisa Lammel. Mit 12 fing sie an bei ihr Klavier zu lernen. 2014 wechselte sie zu Stefan Schmidt und setzte ihren Geigen Unterricht dort fort.

2020 begann sie ihr Kompositionsstudium bei Mark Andre, Martin Olbrisch, und Manos Tsangaris an der Hochschule für Musik Carl-Maria von Weber. Sie nahm an mehreren Projekten der Hochschule teil, unter anderen an einem Schlagwerkprojekt mit Christian Dierstein und einer Zusammenarbeit mit dem Arditti-quartett.

Maline Euen verwendet in ihrem kreativen Prozess verschiedene außermusikalische Werkzeuge wie Malerei und Bewegung. Ihre Kompositionen haben eine innige Beziehung zu Räumen, Farben und Gesten und schaffen eine Erzählung von Klängen mit vollen Bildern. Bilder, die weit über eine einfache Mimesis hinausgehen, sondern, die Zuhörer

(nar. 1999 v Hamburku) začala se studiem houslí v sedmi letech u Lisy Lammel. Ve dvanácti k nim přidala klavír.

V roce 2014 přestoupila do houslové třídy Stefana Schmidta a u něj pokračuje dodnes.

V roce 2020 začala studovat kompozici na Vysoké hudební škole Carla-Marii von Webera v Drážďanech, kde ji učí Mark Andre, Martin Olbrisch a Manos Tsangaris. Zúčastnila se zde několika školních projektů (mj. Projekt kompozice pro bicí nástroje s Christianem Diersteinem nebo spolupráce s Arditti Quartett.

Maline Euen využívá v kompozičním procesu mimohudební impulsy jako malířství a pohyb. Její skladby se vyznačují vnitřními vazbami k prostorům, barvám a gestům a představují barvitá vyprávění plná obrazů, které dalece překračuje meze zvukomalby a jsou vyzváním k účasti na dobrodružné zvukové cestě.

einladen, sich von einer Klangreise
berühren zu lassen.

Wärme umhüllt von Staubschwaden

Ein Sonnenstrahl findet einen Weg
durch die Decken der Gardine.
wird von Staub gefangen.
Die graue Schwade wiegt sich durchs
Zimmer

Ich liege im Bett die Decke bis zum
Kinn
Ein brennen in den Augen
Etwas kleines flattert durch die Brust.
Stößt und kitzelt
kleine Flügel da links zwischen zwei
Rippen

Der so lange dünne faden,
Zum ersten Mal wieder
Hat einen kleinen Teppich gewebt,
so lange zu dünn zum Reißen
gespannt.

Nun ein Teppich warm und Staubig
Kratzig unter meinen Füßen
Meine Augen trocken schau,
auf den Sonnenstrahl
der eingefangen wird
von einer trägen vor sich hin
schwebenden Schwade aus Staub

Paprasek slunečního světla pronikající
záclonou
je obalen prachem.
Šedý chuchvalec pluje mým pokojem.

Ležím v posteli s peřinou až po bradu.
Oči mne pálí.
Něco malého se mi třepetá na hrudi.
Ťukání a lechtání.
Malá křídla tam vlevo mezi dvěma
žebry.

Tenká nitka tak dlouhá...
Zase utkala
úzký kobereček.
Napjatý do dálky až k roztržení.

Kobereček prašný a hřejivý
lehounce křupe pod mýma nohama.
Mé suché oči zírají,
na sluneční paprasek
který je utkán
z líného, vznášejícího se prachu

Alfred Holzhausen

in Halle/Saale geboren, erhielt ersten
Klavierunterricht im Alter von 11
Jahren und war Mitglied der
Komponistenklasse Halle-Dresden,
wo er Kompositionsunterricht bei
Thomas Müller und Hans-Jürgen
Wenzel erhielt. Anschließend studierte
er Komposition, Musiktheorie und
Klavier an der Hochschule für Musik
„Carl Maria von Weber“ in Dresden. In
den Fächern Komposition und

se narodil v Halle nad Saalou a první
lekce klavíru obdržel v jedenácti
letech. Základy skladby mu vštěpovali
Thomas Müllera a Hans-Jürgen
Wenzel v kompoziční třídě Halle-
Dresden. Ve studiu kompozice,
hudební teorie a klavíru pokračoval na
Vysoké hudební škole Carla Marii von
Webera v Drážďanech. Absolvoval
hodiny kompozice a hudební teorie u
prof. Manfreda Weisse a prof. Jörga

Musiktheorie erhielt er Unterricht bei Prof. Manfred Weiss und Prof. Jörg Herchet. Im Fach Klavier wurde er von Prof. Gunter Anger unterrichtet. Nach dem Kompositionsstudium erhielt er den Förderpreis für junge Komponisten des Landesverbandes Sachsen. Außerdem erhielt er Kompositionsaufträge von der Staatskapelle Halle und dem Dresdner Zentrum für Zeitgenössische Musik.

Alfred Holzhausen studierte neben dem Musikstudium auch Medieninformatik an der HTW Dresden und ist jetzt als Komponist und Informatiker tätig.

Hercheta. Na klavír ho vyučoval prof. Gunter Anger. Po dokončení studia získal stipendium Svobodného státu Sasko a také objednávky od Státního orchestru v Halle a Drážďanského centra soudobé hudby. Kromě hudby vystudoval také informatiku na Vysoké škole technické a hospodářské (HTW Dresden) a je činný jako skladatel a informatik.

Klaviertrio

Mehrere Jahre habe ich die Idee in mir getragen, ein Klaviertrio für das Neue Klaviertrio Dresden zu schreiben. So habe ich über einen längeren Zeitraum Ideen und Skizzen für ein Trio gesammelt. Die finale Fassung des Klaviertrios entstand schließlich im Jahr 2023. Das Klaviertrio ist den Musikern des Neue Klaviertrio Dresden gewidmet. In Bezug auf das Klaviertrio lassen sich drei Formteile ausmachen. Der erste Teil ist mit ungefähr 200 Takten der längste. Die anderen beiden Teile sind jeweils ungefähr halb so lang wie der erste Teil.

Im ersten Teil durchgleitet das Violoncello langsam seinen Klangraum von den hohen bis in die tiefen Lagen. Die Violine folgt dieser absteigenden Bewegung, jedoch in einem deutlich geringeren Umfang. Das Klavier bewegt sich im ersten Teil nur in seinen tieferen Klanglagen. Im zweiten Teil verharren die Streicher auf bestimmten Tonzentren,

Už několik let jsem uvažoval o skladbě pro Nové drážďanské klavírní trio. Za tu dobu jsem nahromadil řadu skic a poznámek. Finální verze pak vznikla v roce 2023 a je věnována tomuto souboru.

S ohledem na jeho tři nástroje se toto Klavírní trio skládá ze tří formálních částí. První má přibližně 200 taktů a je nejdelší, Další dvě jsou zhruba poloviční.

V té první vede violoncello, které pomalu prochází od vysokých poloh do hlubokých. Housle sledují jeho pohyb, avšak ve zřetelně užším rozsahu. Klavír se drží stále v hluboké poloze.

V druhé části smyčce setrvávají na určitých tónových centrech, obalovaných mikrointervaly, zatímco klavír hraje pouze vysoké tóny.

Třetí část je charakteristická širokým tónovým kobercem klavíru, na němž pak smyčce rozestírají předchozí tónový materiál.

die in Mikrintervallen umspielt werden. Das Klavier bewegt sich nun auch in seine höheren Lagen. Der dritte Teil wird von einem breit aufgespannten Klangteppich des Klaviers bestimmt. Die Streicher fügen sich mit Material, welches aus den ersten beiden Teilen stammt, in diesen Klangteppich ein. Während ich das Klaviertrio geschrieben habe, tauchte in mir immer wieder das Bild einer Meereslandschaft auf. Nach einiger Zeit konnte ich in diesem Bild das Fotogemälde Seestück (bewölkt) von Gerhard Richter aus dem Jahr 1969 erkennen. Ich hatte das Bild, vor langer Zeit gesehen und nun war es wieder präsent. Warum? War es nur Zufall? Oder hatte das Bild vielleicht doch etwas damit zu tun, was mir vorschwebte, als ich das Klaviertrio geschrieben habe? Diese Fragen lassen sich nicht genau auflösen. Ich weiß nur, dass mich das Bild während des Schreibens häufig begleitet hat und mir eine gewisse innere Orientierung gegeben hat. (A.H.)

Během komponování se mi vynořoval obraz moře. Po nějakém čase se mi spojil s fotomalbou Gerharda Richtera Kus moře (zataženo) z roku 1969. Viděl jsem tento obraz kdysi a nyní se mi znovu vybavil. Proč? Byla to jen náhoda? Nebo měl tento obraz něco společného s tím, co mi tanulo na mysli při komponování? Na tyto otázky nemám přesnou odpověď. Víím jen, že mne tento obraz při kompozici často provázel a že jsem se jím nějak vnitřně orientoval. (A. H.)

Gerhard Richter, Seestück (bewölkt), 1969
<https://gerhard-richter.com/de/art/paintings/photo-paintings/seascapes-22/seascape-cloudy-5675>

Peter Graham

(1952) hudební skladatel a improvizátor (pod jménem Jaroslav Šťastný učí na brněnské JAMU) patří již přes padesát let k začínajícím skladatelům. Po celou to dobu se úspěšně brání osvojení si hudebního řemesla, zásad správné kompozice i vytvoření vlastního stylu. Namísto toho se spokojuje s pouhým zvukem a v posledních letech se snaží (podle Brahmsova vzoru) tvořit hudbu zcela bez nápadu. Provedení jeho skladeb jsou tak závislá nejen na interpretech, ale i na posluchačích – na nich záleží, zda v tom něco najdou...

(1952) ist Komponist und Improvisator. Unter dem Namen Jaroslav Šťastný unterrichtet er an der Janáček-Akademie für Musik und Darstellende Künste in Brünn. Er ist seit über fünfzig Jahren ein angehender Komponist. In dieser Zeit hat er sich erfolgreich dagegen gewehrt, sich das „musikalische Handwerk“, die Prinzipien der „korrekten Komposition“ anzueignen und einen eigenen Stil zu entwickeln. Stattdessen begnügt er sich mit dem bloßen Klang und hat in den letzten Jahren versucht (nach dem Vorbild von Brahms), Musik ganz ohne Ideen zu schaffen. Die Aufführung seiner

Kompositionen hängt nicht nur von den Interpreten, sondern auch von den Zuhörern ab - es liegt an ihnen, etwas darin zu finden...

Trio for Violin, Cello and Piano, Part A

Kdysi mne popudila poznámka brněnského skladatele Josefa Berga (1927-1971), že „kdo chce dělat soudobou hudbu, musí nechat muzikantskou radost doma“. Josefa Berga si velice vážím, ale tohle podle mne není pravda! Navzdory tomu, že některé momenty v této skladbě mohou působit rozpustile nebo směšně, pro mne je to zároveň zcela vážně míněná hudba. (P. G.)

Schon viele Jahre, war ich von einem Satz des Komponisten Josef Berg (1927-1971) irritiert: „Wer zeitgenössische Musik machen möchte, muss musikalische Freude zu Hause lassen“. Ich schätze ihn sehr, aber meiner Meinung nach, ist das nicht richtig! Obwohl manche Momente in diesem Stück lustig oder lächerlich wirken könnten, verstehe ich es als echte ernste Musik.

Neues Klaviertrio Dresden

Mit Uta-Maria Lempert (Violine), Clemens Hund-Göschel (Klavier) und Matthias Lorenz (Violoncello) haben sich 2018 drei ausgewiesene Experten der zeitgenössischen Musik zum Neuen Klaviertrio Dresden zusammengefunden. Neben Uraufführungen beschäftigt sich das Trio explizit auch mit Repertoirebildung, um interessante Stücke der letzten Jahre und Jahrzehnte wiederholt zu Gehör zu bringen und so eine langfristige Beschäftigung mit ihnen zu ermöglichen. Durch das Vorgängertrio, in dem die beiden Streicher von 2001 bis 2017 bereits miteinander gespielt haben, steht dem Ensemble eine reiche Auswahl an neuen Klaviertrios zur Verfügung.

Nové drážďanské klavírní trio

založili společně Uta-Maria Lempert (housle), Clemens Hund-Göschel (klavír) und Matthias Lorenz (Violoncello) v roce 2018. Všichni tři jsou specializovanými interprety soudobé hudby s velkými zkušenostmi. Z předchozího tria, kde houslistka a violoncellista působili mezi lety 2001-2017 mají k dispozici bohatý výběr nových skladeb pro housle, violoncello a klavír. Kromě premiér nových děl pro toto klasické obsazení se dlouhodobě zaměřují také na budování repertoáru zajímavých skladeb z posledních let i staletí, které se snaží oživit a zprostředkovat jejich krásu posluchačům (www.klaviertrio.net).

Uta-Maria Lempert

geb. 1974 im heutigen Chemnitz, erhielt ihre Ausbildung an der Hochschule für Musik "Carl Maria von Weber" Dresden bei Prof. Dieter Jahn, Roland Eitrich und Jörg Faßmann. Sie vervollständigte ihre Studien durch Kurse bei Petru Munteanu, Yair Kless, Simon Standage, Stanley Ritchie und Anne Schumann (Barockvioline). Als Mitglied verschiedener Ensembles wie dem elole-Klaviertrio, Sexteto Andorinha, courage - dem Dresdner Ensemble für zeitgenössische Musik, Sinfonietta Dresden, dem Telemannischen Collegium Michaelstein bewegen sich ihre Tätigkeitsfelder zwischen zeitgenössischer und barocker Kammer- und Orchestermusik sowie argentinischem Tango. Neben deutschland- und europaweiten Auftritten hat sie bei Rundfunkmitschnitten und CD-Produktionen sowie regelmäßig bei Film- und Theatermusiken mitgewirkt.

Lempert (nar. 1974 v dnešním Chemnitz), studovala na Vysoké hudební škole Carla Marii von Webera v Drážďanech u Dietera Jahna, Rolanda Eitricha und Jörga Faßmanna. Studium si doplnila na mistrovských kurzech, kde ji vedli Petru Munteanu, Yair Kless, Simon Standage, Stanley Ritchie a Anne Schumann (barokní housle). V rámci různých souborů (jako elole-Klaviertrio, Sexteto Andorinha, courage - dem Dresdner Ensemble für zeitgenössische Musik, Sinfonietta Dresden či Telemannischen Collegium Michaelstein) se pohybuje mezi současnou i barokní komorní i orchestrální hudbou a hraje také argentinské tango. Kromě vystoupení v rámci Německa i Evropy se pravidelně objevuje na rozhlasových i CD nahrávkách a spoluúčinkuje ve filmových a scénických hudbách.

Matthias Lorenz

wurde 1964 in Bensheim/ Bergstraße geboren. Nach dem Zivildienst studierte er an der Musikhochschule in Frankfurt am Main in der Klasse von Prof. Gerhard Mantel sowie auf Kursen u. A. bei Siegfried Palm und Wolfgang Boettcher. Seit dem Studienabschluss (1991) ist er freischaffend tätig. Er hängt der Überzeugung an, dass das Verständnis Neuer Musik dadurch gefördert wird, dass wir einerseits die Lebenswelt ihrer Entstehung kennen, andererseits falsche Vertrautheit uns den Zugang nicht verbauen kann. Der Moment der Musikgeschichte, den er

(nar. 1964 Bensheim/ Bergstraße) po civilní službě studoval na Vysoké hudební škole ve Frankfurtu nad Mohanem u Gerharda Mantela a na kurzech mj. Siegfrieda Palma a Wolfganga Boettchera. Po zakončení studií (1991) je violoncellistou ve svobodném povolání. Je přesvědčen, že pro porozumění nové hudbě je důležité jednak to, že známe a uvědomíme si dobu a svět, v němž vznikla, a jednak to, že nám i naše nedostatečná znalost nemůže bránit v přístupu k ní. Momentem v dějinách hudby, kterého lituje, že

bedauert, nicht erlebt zu haben, ist die Uraufführung von Beethovens 1. Sinfonie.

nezažil, je premiéra Beethovenovy První symfonie.

Clemens Hund-Göschel

1983 in Frankfurt/Oder geboren, erhielt im Herbst 2009 das Klavierdiplom der HfM "Hanns Eisler" Berlin, es folgte ein Studium in Basel ("Master of Arts in Spezialisierter Musikalischer Performance - Zeitgenössische Musik"), das er mit Auszeichnung abschloss. In seiner regen Konzerttätigkeit trat er u. a. in der Philharmonie Berlin, Konzerthaus Berlin, Staatsoper Berlin, Präsidentenpalast Warschau, Tschaikowski-Konservatorium in Moskau, Philharmonie Odessa, "CrossSound Festival" in Alaska, Wien Modern, Biennale Salzburg, im Teatro del Canal und dem Auditorio Nacional in Madrid, dem WEF in Davos, der Philharmonie Luxembourg auf. Er gestaltete zahlreiche Uraufführungen mit Werken, u. a. von Isabel Mundry, Heinz Holliger, Mike Svoboda, Carola Bauckholt und arbeitete mit Komponisten wie Helmut Lachenmann, Salvatore Sciarrino, Hèctor Parra und Helmut Oehring zusammen.

(nar. 1983, Frankfurt nad Odrou), získal na podzim roku 2009 klavírní diplom na Hudební akademii Hannse Eislera v Berlíně. Poté následovalo studium v Basileji ("Master of Arts in Specialised Musical Performance - Contemporary Music"), které ukončil s vyznamenáním. Ve své bohaté koncertní kariéře vystoupil na mnoha významných pódiích jako Berlínská filharmonie, Konzerthaus Berlin, Berlínská státní opea, Prezidentský palác ve Varšavě, Čajkovského konzervatoř v Moskvě, Oděská filharmonie, "CrossSound Festival" na Aljašce, Wien Modern, Salcburské bienále, Teatro del Canal a Auditorio Nacional (Madrid), WEF (Davos) či Filharmonie v Lucemburku. Provedl řadu světových premiér děl Isabel Mundry, Heinze Holligera, Mikea Svobody, Caroly Bauckholt a dalších, a spolupracoval se skladateli jako Helmut Lachenmann, Salvatore Sciarrino, Hèctor Parra a Helmut Oehring.

Děkujeme našim podporovatelům a spolupracujícím partnerům
Wir danken unseren Förderern und Kooperationspartnern

Česko-německý
fond budoucnosti

Deutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds

atrium
žižkov

Gefördert vom Deutsch-Tschechischen Zukunftsfonds.
Podpořeno Česko-německým fondem budoucnosti.

Stadt Leipzig
Kulturamt

Landeshauptstadt Dresden
Amt für Kultur und Denkmalschutz

Dresden.
Dresdner

Koncert v Brně: Koncert se uskuteční v rámci koncertní řady Cyklus Q 2024 ve spolupráci Sdružení Q a Hudební fakulty JAMU a za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, NČHF, statutárního města Brna, Jihomoravského kraje, Nadace Gideona Kleina a programu Partnerství OSA-živě

Neues
Klaviertrio
Dresden